10/08/2019

Η Αλεξάνδρεια υποδέχτηκε την Ιερά Εικόνα της «Παναγίας του Όρους των Ελαιών»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το Σάββατο 10 Αυγούστου το απόγευμα στα προπύλαια του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αλεξανδρείας, πραγματοποιήθηκε η επίσημη υποδοχή της Ιεράς Εικόνας της «Παναγίας του Όρους των Ελαιών», από την Αγία Πόλη των Ιεροσολύμων.

Την Ιερά Εικόνα υποδέχτηκε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος στη συνέχεια χοροστάτησε στον Εσπερινό και κήρυξε τον θείο λόγο.

Ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε τις ευχαριστίες του προς τον Μακαριώτατο Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ. κ. Θεόφιλο, με την άδεια και την ευλογία του οποίου μεταφέρθηκε η Ιερά Εικόνα της «Παναγίας του Όρους των Ελαιών», ενόψει της Πανηγύρεως του Ιερού Ναού, ενώ παράλληλα ευχαρστησε και τον Ιεροδιάκονο π.

Δημήτριο Μπίζα,ο οποίος και την συνόδευσε.

Η Ιερά Εικόνα θα παραμείνει στην πόλη της Αλεξάνδρειας μέχρι το Σάββατο 17 Αυγούστου, ενώ καθημερινά θα τελούνται ιερές ακολουθίες, σύμφωνα με το πρόγραμμα που έχει δημοσιευτεί.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου :

«Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τό ὄρος Κυ-ρίου ... καί θεασώμεθα τήν δό-ξαν τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ».

Κυριακή μετά τήν ἑορτή τῆς θεί-ας Μεταμορφώσεως αὔριο καί ὁ ἱε-ρός ὑμνογράφος ἐπανέλαβε τήν πρόσκληση νά ἀνεβοῦμε «εἰς τό ὄρος Κυρίου», νά ἀνεβοῦμε στό ὄρος Θαβώρ γιά νά δοῦμε τή δόξα τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ.

Καί ἐάν τό ὄρος Θαβώρ εἶναι τό ὄρος τῆς θείας Μεταμορφώσεως, τό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, στό ὁποῖο φυλάσσεται ἡ χαριτόβρυτη εἰκόνα τῆς Παναγίας, τήν ὁποία ὑποδε-χθή-καμε μέ εὐλάβεια καί κατάνυ-ξη πρό ὀλίγου, εἶναι τό ὄρος τῶν ἐμφανίσεων τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἀναλήψεώς του, ἀλλά καί τό ὄρος τῆς προσευχῆς τῆς Παναγίας μας μετά τήν Ἀνάσταση τοῦ Υἱοῦ της.

Καί εἴμεθα εὐγνώμονες πρός τόν Μακαριώτατο Πατριάρχη Ἱεροσο-λύ-μων κ.κ. Θεόφιλο, ὁ ὁποῖος, ἀντα--ποκρινό-με-νος στήν παρά-κλη--σή μας, ἔδωσε τήν ἄδεια καί τήν εὐ-λο-γία του νά ἔλθει ἡ σεβασμία αὐτή εἰκόνα τῆς Παναγίας μας καί πάλι στήν Ἱερά Μητρόπολή μας. Νά ἔλθει ἐδῶ στήν Ἀλεξάνδρεια, στόν ἱερό ναό Κοιμήσεως τῆς Θεο-τόκου, γιά νά μεταφέρει τή χάρη καί τήν εὐ-λο-γία τῆς Πανα-γίας μας, ἰδιαιτέ-ρως αὐτές τίς ἡμέρες τοῦ Δεκα-πε-νταυ-γούστου, πού εἶναι ἀφι-ε-ρω-μέ-νες στήν Ὑπεραγία Θεο-τόκο καί μᾶς προετοιμάζουν γιά νά ἑορ-τά-σουμε τήν ἱερά Κοίμησή της, τό Πάσχα τοῦ καλοκαιριοῦ, καί τήν ἔνδοξο εἰς οὐρανούς μετά-στα-σή της.

Εὐχαριστοῦμε ἀκόμη θερμότατα καί τόν ἀδελφό τῆς Ἁγιοταφικῆς Ἀδελφότητος, τόν διάκονο π. Δημήτριο, ὁ ὁποῖος συνόδευσε τήν ἱερή εἰκόνα τῆς Παναγίας μας μέχρις ἐδῶ, μέχρι τήν πόλη καί τήν Ἱερά Μητρόπολή μας.

Ἀποτελεῖ μεγάλη εὐλογία ἡ ἐπί-σκε--ψη τῆς σεπτῆς εἰκόνος τῆς Πα-ναγίας τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν στήν πόλη μας αὐτές τίς ἡμέρες, γιατί μᾶς κάνει νά αἰσθανόμεθα πιό ζωντανή τήν παρουσία της ἀνά-με-σά μας, δίπλα μας, καθώς καί ἐμεῖς προσπαθοῦμε μέ τά μέσα πού θέτει στή διάθεσή μας ἡ Ἐκ-κλησία μας, μέ τίς

Ἀκολουθίες τῶν Παρακλη-τι-κῶν κανόνων, μέ τή νηστεία, μέ τά ἱερά μυστή-ρια, νά αἰσθαν-θοῦ-με αὐτό τό μεγά-λο γεγονός τῆς ζωῆς της καί τῆς ζωῆς τοῦ κό-σμου, τήν Κοίμησή της.

Γιατί πράγματι ἡ Κοίμησή της δέν εἶναι ἕνα συνηθισμένο γεγονός, κα-θώς οὔτε ἡ Παναγία μας ἦταν ἕνα συνηθισμένο πρόσωπο. Ἡ Πα-να-γία μας πέρασε τή ζωή της μέ τα-πείνωση καί ἀπόλυτη ἀφο-σί-ω--ση δίπλα στόν Υἱό της. Τόν πα-ρα-κο-λούθησε μέχρι καί αὐτόν τόν Σταυρό. Ἡ μητρική καρδιά της συ-νετρίβη βλέποντάς τον νά ὑποφέ-ρει γιά τίς ἁμαρτίες τῶν ἀνθρώ-πων, ἀλλά καί χάρηκε ὅταν μετά ἀπό τρεῖς ἡμέρες τόν εἶδε ἀναστη-μένο.

Ἀπό τήν ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἔγινε ὁ τό-πος τῆς προσευχῆς τῆς Παναγίας μας. Πήγαινε ἐκεῖ γιά νά προσευ-χηθεῖ στόν τόπο τῶν ἐμφανίσεων τοῦ Χριστοῦ στούς μαθητές του, ἀλλά καί στόν τόπο ἀπό τόν ὁποῖο ἀνελήφθη στούς οὐρανούς. Καί ἐκεῖ, ἐνῶ προσευχόταν, ἄγγελος Κυ-ρίου τῆς μετέφερε τήν πληρο-φο--ρία σχετικά μέ τήν Κοίμηση καί τήν εἰς οὐρανούς μετάστασή της. Αὐτή ἡ ἐπίσκεψη τοῦ ἀγγέλου εἶ-ναι ὁ δεύτερος εὐαγγελισμός τῆς Παναγίας μας, ἡ ὁποία ἄρχισε νά προετοιμά-ζεται γιά τήν ἀναχώ-ρη-σή της ἀπό τόν κόσμο. Μοίρασε, κατά τήν παράδοση, τά ἐλάχιστα ὑπάρχοντά της, ξάπλωσε στό κρεβάτι της καί παρέδωσε τό πνεῦμα της στόν Υἱό καί Θεό της, ἐνῶ οἱ ἀπόστολοι καί οἱ ἱεράρχες ἔσπευδαν ἀπό τά τέσ-σερα σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος γιά νά

φθάσουν στή Γεθσημανῆ μεταφερόμενοι μέσα σέ σύννεφα καί νά κηδεύσουν κατά τήν ἐπιθυμία της τό ἄχραντο σῶμα τῆς Παναγίας.

Αὐτή, λοιπόν, ἡ ἱερή εἰκόνα τῆς Πα-ναγίας μας πού ὑποδεχθήκαμε σήμερα βρίσκεται, στόν τόπο τῆς προ-σευχῆς της, καί ἡ παρουσία της, ἐκτός ἀπό τή μεγάλη εὐλογία πού κομίζει, ὑπενθυμίζει σέ ὅλους μας τή σημασία καί τήν ἀξία τῆς προσευχῆς, τῆς ὁποίας ὑπόδειγμα εἶναι ἡ Παναγία μας. Διότι ἡ ζωή της ἦταν ἀπό-λυ-τα συνδεδεμένη μέ τήν προσευχή. Ἡ ἴδια ἦταν καρπός τῆς προσευχῆς τῶν εὐσε-βῶν γονέων της, τοῦ Ἰωα-κείμ καί Ἄν-νης, καί ἡ προσευχή ἦταν ἡ κα-θη-μερινή της συνήθεια καί ἄσκη--ση ἀπό τήν ἡμέρα πού εἰσῆλ-θε ὡς τριετίζουσα δάμαλις στά Ἅγια τῶν Ἁγίων καί σέ ὅλη της τή ζωή, ἰδιαιτέρως μάλιστα μετά τήν ἀνάσταση καί τήν ἀνάληψη τοῦ Υἱοῦ της. Αὐτός ἦταν ὁ τρόπος ἐπι-κοινωνίας της μέ τόν Υἱό της, καί αὐτόν συ-στή-νει μέ τή μητρική της ἀγάπη καί σέ μᾶς ὄχι μόνο γιά τό διά-στημα αὐτό τοῦ Δεκαπενταυ-γού-στου πού εἶναι κατ᾽ ἐξοχήν περίο-δος προ-σευ-χῆς, ἀλλά καί σέ ὅλη μας τή ζωή. Γιατί ἡ προσευχή δέν ἦταν τρόπος ἐπικοινωνίας μόνο τῆς Πα-ναγίας μας μέ τόν Χριστό ἀλλά εἶναι καί γιά τόν καθένα ἀπό ἐμᾶς. Καί εἶναι μεγάλο προνόμιο γιά τόν χοϊκό ἄνθρωπο νά μπορεῖ νά ἐπι-κοινωνεῖ μέ τόν Θεό, μέ τήν Πα-ναγία, μέ τούς ἁγίους μας. Γι᾽ αὐτό καί θά πρέπει νά τό ἀξιο-ποι-ή-σου-με. Νά ἀξιοποιήσουμε αὐ-τή τή δυ-να-τότητα ἐπικοινωνίας τήν ὁποία μᾶς προσφέρει ὁ Θεός καί νά μήν ἀδιαφοροῦμε γι᾽ αὐτήν. Ἀντίθετα νά τήν ἐπιδιώκουμε καί νά τήν καλλιεργοῦμε, ὥστε νά ἀναθέτου-με τά αἰτήματα τῶν καρ-διῶν μας στόν Χριστό καί στήν Παναγία μη-τέρα μας καί νά λαμ-βά-νουμε ἔλεος καί χάρη γιά νά πορευόμεθα στή ζωή μας τήν ὁδό τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἔκα-νε καί ἡ Πα-να-γία μας.

Ἐκφράζοντας γιά μία ἀκόμη φο-ρά τίς εὐχαριστίες καί τήν εὐγνω-μοσύνη μου πρός τόν Μα-κα-ριώτα-το Πατριάρχη Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλο καί στόν π. Δημήτριο γιά τήν εὐ-λο-γία τῆς ἱερῆς καί χαρι-το-βρύτου εἰκόνος τῆς Παναγίας τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν τήν ὁποία μᾶς ἐκό-μισε, εὔχομαι ταπεινά ἡ χάρη τῆς Παναγίας μας νά μᾶς συνο-δεύει καί αὐτές τίς ἡμέρες ἀλλά καί σέ ὅλη μας τή ζωή.